

דעת הקהל האירופית לוחמת נגד האפשרות שהיבשת תהפוך לשדה-יקרב בין שתי המעצמות הנשק שיחריב את העולם

מים מודרנית, כנסייה, הנויות קטנות, אפילו שירות אוטובוסים משלנו. דריפונטיין היא ביתנו. אנחנו לא נוזז מכאן מרצוננו הטוב. ראש הכפר הזכיר לשר, שהממשלה הבטיחה שאיש לא יגורש בניגוד לרצונו.

תשובת השר היתה קצרה ורישמית. הממשלה הח' ליטה להציף את אדמות הכפר, להקים סכר כדי להשקות הוות חקלאיות בסביבה (השייכות, כמובן, ללבנים). כל תושבי דריפונטיין יפוגו, בהתאם להחלטת הפרלמנט, שקבע את האיזור כמיועד ללבנים בלבד. רק תנאי הפינוי, אך לא הגירוש עצמו, יכולים להיות נושא למשא'ומתן.

אדמת דריפונטיין נקנתה בכסף מלא על-ידי המייסדים השחורים. הם קנו אותה מאיכרים לבנים בשנת 1912. שנה מאוחר יותר התקבל בפרלמנט חוק, שאסר על עיסקות קרקעיות בין שחורים ולבנים. הקהילה הקטנה שקמה השתרשה היטב בכפר, ותושביו הגוכחיים נולדו וגדלו בו. מומחה-הגזע של ממשלת פרטוריה עומדים לפשוט החדש בכפר, כדי למיין את המגורשים. הקהילה ההומוגנית תתפרק, שחורים ממוצא זולו יגורשו לשממת קוואולו, אחיהם מבני הסאווי יושלכו כערמת אשפה בקאגונה, חבל ארץ השורץ כולרה, הנטול שירותים סוציאליים כלשהם. רק 16 אחוז מתושבי השטחים, שנועדו לשוב מחדש, מועסקים. רוב התושבים נמקים ברעב, במובן הבסיסי ביותר של המונח.

הממשלה הבטיחה למגורשים מכפרם היפה והפורח מנות מזון לשלושה ימים, "עד להשלמת הפינוי", וכן אוהלים או פחונים באיזורים החדשים. על גורלם בעתיד הקרוב של מגורשי דריפונטיין מעיד אוסקר דהולמו, שרהיגור-ההתרבות של קוואולו: "ממשלת פרטוריה פשוט משליכה את המגורשים על סף ביתנו. האוהלים

מפציצים לטוח ארוך — 1085.
מפציצים לטוח בינוני — 1350.
טילים לטוח קצר — 1440.
טילים לטוח ארוך — 600.
טילים גרעיניים על צוללות — 30.

כוחות אסטרטגיים (שנועדו לפגוע ישירות בארץ-הברית בעת מלחמה):
טילים באליסטיים על צוללות — 989.
טילים ביניבשתיים — 1398 (180 מהם מטוחים על יעדים אירופיים).
מפציצים גרעיניים — 150.

מיספר קטן של כלי-נשק גרעיניים ממוקם בפולין (87 טילים), במיזרח-גרמניה (54), בצ'כוסלובאקיה (67 טילים ו-54 מפציצים), בהונגריה (36 טילים), בבולגריה (66 טילים ו-20 מפציצים) ובברמניה (50 טילים). יציין, שכל הנשק הגרעיני של נאט"ו, חוץ מהבריטי והצרפתי, נשלט על-ידי האמריקאים, וכל הנשק של ברית-הברית הוא בשליטה סובייטית.

דרום-אפריקה:

"יהוד הגליל"

בנוסח האפרטהייד

"הטרט על דרום-אפריקה שהוצג בסלוויזיה, היה כל-כזו סרט תעמולה נגד השיטתן הדרום-אפריקאי (שהוא מן הידיוותיים ביותר אלינו) ובעד אויביו הפנימיים. לשם מה ולמה — נשאר סוד מערכת הטלוויזיה, ביחוד שיותר משגרמנו נזק לפרטוריה גרמנו נזק לנו, לעצמנו. כי מסר האירידנט דשם נקלט כמובן גם פה.

המוסף המיוחד לענייני הנשק הגרעיני של השבועון הבריטי ניוסטייסטון מספק מידע מרוכז על כמות הטילים ואמצעי-השיגור המצויים בידי שני הגושים. מידע זה חיוני לכל קורא, המבקש לגבש לעצמו עמדה בנושא הבינושי בכלל, ובבעיות הנשק הגרעיני בפרט.

נאט"ו, הברית הצפון-אטלנטית,

נוסדה באפריל 1949:

ארצות-הברית

כוחות אסטרטגיים (כלומר, שנועדים לפגוע בעת מלחמה בברית-המועצות עצמה):
טילים באליסטיים המוצבים על צוללות — 520.
טילים באליסטיים ביניבשתיים — 1052.
מפציצים גרעיניים — 436.

בזירה האירופית:

טילים גרעיניים לטוח בינוני — 108.
טילים לטוח קצר — 36.
ארטילריה גרעינית — 2000 כלי שיגור.
מפציצים לטוח ארוך — 170.
מפציצים לטוח בינוני — 325.
מפציצים על נושאות מטוסים, לטוח קצר ובינוני — 204.
אין מידע על כמות הנשק הגרעיני בזירה האסייתית.

גרמניה המערבית

טילים גרעיניים לטוח בינוני — 72.
טילים לטוח קצר — 26.
מפציצים לטוח בינוני — 204.
ארטילריה גרעינית — 660 כלי שיגור.

בריטניה

טילים גרעיניים על צוללות — 64.
טילים לטוח קצר — 12.
מפציצים לטוח ארוך — 104.
מפציצים לטוח בינוני — 84.
ארטילריה גרעינית — 117 כלי שיגור.

צרפת

פרשה מהפיקוד הצבאי של נאט"ו ב-1966, וחיסלה את הבסיסים הזרים עוד ב-1967, עדיין חברת האירגון מבחינה מדינית, ורואה עצמה מחויבת לכל הבריתות לצורכי הגנה:

טילים גרעיניים לטוח בינוני — 18.
טילים לטוח קצר — 42.
מפציצים לטוח בינוני — 290.
מפציצים לטוח ארוך — 34.

תורכיה

טילים לטוח קצר (תורכיה גובלת, כמובן, בברית-המועצות) — 54.
מפציצים לטוח בינוני — 84.
ארטילריה גרעינית — 48 כלי שיגור.

איטליה

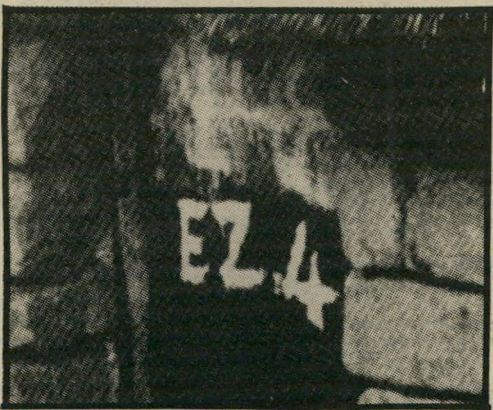
טילים לטוח קצר — 10.
מפציצים לטוח בינוני — 72.
ארטילריה גרעינית — 36 כלי שיגור.

כמות קטנות יותר של בסיסי נאט"ו בעלי יכולת גרעינית נמצאים ביוון, בהולנד, בנורווגיה, בדנמארק ובספרד, שהצטרפה ב-1982. קנדה עברה תהליך של פירוק נשק, וטורסוגל נקיה מנשק גרעיני התקפי.

ברית ורשה, נוסדה ב-1955:

ברית-המועצות

זירות אירופה ואסיה (מיקומה הגיאופוליטי של ברית-המועצות מחייב הערכות בשתי הזירות):

מיספרים לבנים בדרפונטיין
ציניות נאצית

הפחונים אינם מהווים איזור מגורים של ממש. ילדים וזקנים מתים בהמוניהם ממחלות מעיים. הילדים סובלים מתת-תזונה קשה. בתהליך הגירוש מאבדים השחורים את העדרים שלהם, וכך נמנעת מהילדים גם אספקת חלב טרי."

המגורשים אינם צפויים לקבלת פנים חמה על-ידי אחיהם, תושבי ארץ הגוילה. היעדר התעסוקה, הרעב התחרות האכזרית על מקורות מחיה אלטרנאטיביים, יוצר מרירות ושיגאה כלפי המהגרים בעל כורחם. הם מאבדים את ביתם לנצח, ולא מצטה להם דבר, זולת יסורים קשים, השפלה הנובעת מהירידה הדראסטית באיכות חייהם, ומות.

ויוצא, שעקרנו עין אחת לדרום-אפריקה ושתיים לעצמנו... אילו עמד בראש הטלוויזיה שלנו ערפאת, לא היה יכול להקרין מירושלים סרט מוצלח יותר מבחינתו.

(ד"ר הרצל רוזנבלום, עורך ידיעות אחרונות, השבוע) 5000 תושבי דריפונטיין, כפר חקלאי של שחורים, כ-300 ק"מ מיהנסבורג, התחלחו למצוא על דלתות בתיהם מיספרים גדולים, צבועים בלבן. כל תושבי הכפר הם שחורים, ומנהיגיהם הבינו היטב את משמעות הסימון. דינם נחרץ לגירוש, לרעב, למחלות, למוות.

אפילו המציבות בבית-הקברות הנוצרי הקטן כוסו בצבע. מנהיגי הכפר הסיקו, שגם בית-הקברות הקטן ייעקר, לבל יישאר שריד שחור כלשהו. באיזור שנועד להלבנה.

פניה רישמית לקצין המחוז, מעין ישראל קניג מקומי, זכתה בתשובה צינית, המזכירה במיקצת את סיסמת "העבודה המשרהרת" כמחנות-הריכוז הנאציים. הפקיד הודיע לתושבים, שסימני הצבע נועדו להקל על חלוקת המיכתבים בכפר...

הוא אחד מכפרי השחורים המצליחים המשגשים בדרום-אפריקה, רבים ממנהיגיו הם בעלי השכלה. בעבר נהגו מנהיגי דרום-אפריקה להראותו לתיירים כעדות לכך, שגם שחורים יכולים לעשות חיל במדינה הגוענית.

מומחה-גזע ימינו, ראש הכפר, סול מקיזה, החליט לפנות לממשלה. הוא כתב ישירות לדר' פיט קורנהוף, הנושא בפרטוריה את התואר הנכבד: שר לפיתוח ולקואופרציה. במכתבו אמר מקיזה: "דריפונטיין היא קהילה שלווה ומיושבת. הקמנו בעצמנו בית-ספר, מערכת